

הלכות הדרף היומי

מסכת נזיר

תוכן

- א. נזירות מועטת כיון דעשרה יומין הוא דיתרין לא סליק ליה הלין עשרה.....1
- ב. אמר הריני נזיר לאחר כ' יום ומעכשיו נזיר עולם.....2
- ג. אמר הריני נזיר שמשון לאחר עשרים יום ומעכשיו נזיר סתם.....2
- ד. אמר כמשה בשבעה באדר מאי.....3
- ה. הריני נזיר לאחר עשרים יום ומעכשיו מאה יום מונה עשרים ואח"כ מונה שלשים ואח"כ מונה שמונים כדי להשלים נזירות ראשונה.....4
- ו. נטמא בימי בנו ... סותר ... הדא נזירות אריכתא היא.....4
- ז. נטמא בימי צרעתו ... סותר דהא בנזירות קאי.....5
- ח. נטמא ביום גידול שער ... אינו סותר.....5
- ט. תגלחת לא מעכבת.....5

דף יד.

א. נזירות מועטת כיון דעשרה יומין הוא דיתרין לא סליק ליה הלין עשרה

מי שנזיר¹ שתי נזירות מגלה את הראשונה ביום אחד ושלשים, ואת השניה ביום אחד וששים.

אולם אם אמר הריני נזיר לאחר עשרים יום, והריני נזיר מעתה², י"א³ שדינו כנזכר מונה שלשים יום ומגלה תגלחת טהרה, ובוה מקיים מה שאמר הריני נזיר מעתה. וחוזר ומונה שלשים יום אחרים והיא הנזירות שנדר לאחר עשרים, שאם תאמר מונה עשרים ופוסק⁴, מונה שלשים לנזירות שניה ומגלה, זה אינו, שהרי נשארו מנזירות שהתחיל בה עשרה יום בלבד, ואין

¹ רמב"ם הלכות נזירות פרק ד הלכה ב

² כיון שלפום כללא דהגאונים כל אם תמצא לומר פשיטותא הוא הכא לא סלקין ליה לרמב"ם דבעינן ששים ולתום' והמפרש שמתחיל לאחר עשרים

³ רמב"ם שם הלכה ז

⁴ שהרי כשיגיע לכ' יום הלא יהיה מוכרח לעזוב נזירות זו ולמנות נזירות ראשונה דלאחר כ' יום כיון שקבלם מקודם א"כ יעמוד באמצע סתם נזירות השניה אך מכיון דבנזירות מועטת לא ישאר כדי גידול שיער לאחר כ' יום אולי נאמר דלא כיון להתחיל מיד אלא אחר כ'. ערוך השולחן העתיד הלכות נזירות סימן יא סעיף א

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת נוזר

בין תגלחת טהרה לתגלחת טהרה לעולם, פחות משלשים יום. וי"א⁵ שמונה עשרים יום ללא נזירות ומותר בטומאה וביין⁶, שהרי אמר לאחר עשרים יום וודאי אין דעתו להפסיק נזירות ראשונה, כיון שיותר ממנה פחות משלושים יום, ואין בין תגלחת טהרה לתגלחת טהרה לעולם, פחות משלשים יום. אלא לאחר עשרים יום יתחיל נזירותו, ומגלה את הראשונה ביום אחד ושלושים, ואת השניה ביום אחד וששים.

ב. אמר הריני נוזר לאחר כ' יום ומעכשיו נוזר עולם

אמר⁷ הריני נוזר לאחר עשרים יום, וחזר ואמר הריני נוזר עולם או נוזר שמשון⁸ מעתה, מכיון שאם יתחיל בנזירות עולם או נזירות שמשון, אין בה הפסק⁹ וממילא כשיגיע כ' וימנה נזירות סתם לקיים מה שאמר הריני נוזר לאחר עשרים יום לא יוכל לגלה לסוף ל¹⁰, וא"כ בע"כ שכונתו להשאל על נזירות זו, אלא נוהג רק נזירות עולם, או נזירות שמשון. ונזירות ראשונה י"א שלא חלה עליו נזירות זו שנדרר בראשונה שמכיון שחל נזירות עולם שוב אין לה הפסק¹¹. וי"א¹² שכשאר יגיע לעשרים יום ילך אצל חכם ויתיר לו.

ג. אמר הריני נוזר שמשון לאחר עשרים יום ומעכשיו נוזר

סתם

⁵ המפרש ותוס' שבוודאי לא היה דעתו לעשות הפסק כאמצע נזירותו, אלא עד כ' יום אינו נוזר כלל ומותר לשתות יין ולהטמא למתים ואח"כ יתחיל נזירותו דלאחר כ' יום וימנה שלשים ויגלה ויביא קרבנותיו ואח"כ ימנה שוב שבנזירות מועטת לא ישאר כדי גידול שיער לאחר כ' יום וודאי כיון להתחיל מיד אלא אחר כ'.

⁶ ומה שאמר נזירות מעכשיו ר"ל אני מקבל עלי עכשיו עוד נזירות של שלושים אבל אין כונתו שיחולו, עד שאשלים מתחילה הנזירות שלאחר העשרים. זבח תודה שם ו:

⁷ רמב"ם שם הלכה ה

⁸ ערוך השולחן העתיד שם ז

⁹ ומה שמגלה אינו אלא משום כובד שערו.

¹⁰ דבנזיר עולם ליכא נילוח רק בכובד ובזמן בזה ליכא כובד.

¹¹ פסקה כאת"ל דכיון דאפשר לאתשולי אנזירות שנדר לאחר כ' יום חיילא נזירות עולם שכיון שהתחילה לחול בכ' יום שוב אין לה הפסק. כסף משנה שם

¹² הרא"ש וכן מסתבר דעת תוס' כמש"כ

הלכות הדרף היומי

מסכת נויר

אמר הריני נויר שמשון לאחר עשרים יום, וחזר ואמר הריני נויר מעתה, י"א¹³ שאינו מגלח לנזירות זו שנדר באחרונה וכל ל' יום אסור להטמא למתים מפני הספק האם חל סתם נזירות שנזר מעתה. ולאחר מכן נוהג נזירות שמשון כל ימיו¹⁴. וי"א¹⁵ שכל עשרים יום אסור להטמא למתים מפני הספק האם חל סתם נזירות שנזר מעתה. ולאחר עשרים נוהג נזירות שמשון כל ימיו וי"א¹⁶ שלא יתחיל בנזירות עד אחר כ' וינהוג נויר סתם שלושים יום, ולא יגלח ואח"כ נזירות שמשון.

ד. אמר כמשה בשבעה באדר מאי

¹³ רמב"ם שם הלכה ט ולדעתו כן הוא דהו מהנמנעות שיפגשו שני הנזירות זה בזה, והיינו נזירות סתם עם נזירות עולם או בנזירות שמשון, מפני שבנזירות סתם מוכרח לגלח לאחר כלות ימי נזירותו ואלו אסורין בגילוח ולכן בהכרח לבטל אחד מהן ולקיים השני, ואם נקיים הנדר הראשון דהריני נויר לאחר כ' יום מוכרחים לבטל הך דמעכשיו נויר עולם ואם נקיים הך דמעכשיו נבטל הך דלאחר כ'. וקא מיבעיא ליה כשאמר הריני נויר שמשון לאחר כ' יום ומעכשיו נויר סתם, אם הך דנויר סתם שחל מעכשיו תבטל נזירות שמשון שהרי צריך לגלח סוף ל' יום, או דאינו מבטל וחלו שניהם, והיינו שינהוג נזירות מעתה ויהיה אסור לטמא למתים כל ל' יום ויגלח ואח"כ ינהוג נויר שמשון ומותר לטמא למתים כדין נויר שמשון, ונשאר בספק. ולזה פסק הרמב"ם כדין ספק ונתקיימו שניהם מספק ולא יגלח מספק דשב ואל תעשה עדיף, וזהו שדקדק הרמב"ם לומר שאינו מגלח לנזירות זו שנדר באחרונה, כלומר דמספק א"א לעשות מעשה. וממילא כיון דאינו מגלח וגם קרבנות אינו יכול להביא מפני הספק וממילא נשאר נויר שמשון לעולם כיון שלא גילח. ערוך השולחן העתיד שם, ובכסף משנה כתב ופסקה לחומרא ואף על גב דק"ל ספק נזירות להקל וכ"פ רבינו בפ"ב י"ל דה"מ בנזירות דאיתיה בשאלה אבל בנזירות דליתיה בשאלה לא. כסף משנה שם. הלח"מ שם הלכה ו כתב לתרין דנזירות שמשון ספיקו להחמיר משום דאין ספיקו חמור מודאו ונחית אינש נפשיה לספיקא כמו הסוגיא בנדרים (דף כ) ולא הוי כשאר נזירות דספק להקל עיין שם.

¹⁴ ובזה לא שייך לומר ספק נזירות להקל ולא יהיה נויר שמשון כלל, דא"כ יצטרך לגלח ולהביא קרבנות מספק ואיך אפשר להביא קרבנות מספק, וגם איך נעשה מעשה בגילוח מספק, ולכן ממילא נשאר נויר שמשון לעולם כנלע"ד, והמפרשים הקשו עליו וטרחו בדבריו ולי נראה כמ"ש בס"ד. ערוך השולחן העתיד שם יא

¹⁵ וז"ל תוספות ד"ה אמר הריני נויר כשמשון הכא ודאי לא אפשר לאתשולי אנזירות שמשון שיחול עליו אחר [עשרים] הילכך לא יחול עליו סתם נזירות בהנך עשרים כלל הואיל ולא מצוי להשלים בהנך עשרים סתם נזירות דהויין שלשים יום ויהיה מותר ביין ולטמאות למתים בהנך עשרים ואח"כ יתחיל נזירות שמשון [וידחה] סתם נזירות כיון דלא אפשר להשלימו קפיד אהפסקת נזירותו, או דלמא סוף סוף חייל עליה סתם נזירות בתוך עשרים יום ונהי דלא מצוי לגלח לסוף עשרה דלאחר עשרים דהא חל נזירות שמשון מ"מ כל דין נזירות שיכול לנהוג ינהוג כגון איסור יין וטומאת מתים, ואחר עשרים יפסק נזירות זה ויתחיל נזירות שמשון דלא קפיד אפי' אהפסקת נזירותו. וכתב בלקוטי הלכות שם דנקטי' בהאי לחומרא.

¹⁶ דעת המפרש ותוס' כפי מש"כ הערוך השולחן שם ז, ונקטי' בספק נזירות לקולא לא יחול עליו סתם נזירות בהנך עשרים כלל הואיל ולא מצוי להשלים בהנך עשרים סתם נזירות דהויין שלשים יום ויהיה מותר ביין ולטמאות למתים בהנך עשרים ואח"כ יתחיל נזירות שמשון [וידחה] סתם נזירות.

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת נזיר

אמר כמשה בשבעה באדר כוונתו ליום הוולדו של משה ושמחה קבל עליו, ואיננו נזיר¹⁷. וזה שנדר נאמן לומר איך היתה כוונתו¹⁸.

ה. הריני נזיר לאחר עשרים יום ומעכשיו מאה יום מונה עשרים ואח"כ מונה שלשים ואח"כ מונה שמונים כדי להשלים נזירות ראשונה

כבר התבאר לעיל דף יג: שהאומר הריני נזיר לאחר עשרים יום, וחזר ואמר הריני נזיר מעתה מאה יום¹⁹, מונה עשרים יום לקיים מה שנזר הריני נזיר מעתה מאה יום, ופוסק, ומתחיל למנות שלשים שהיא הנזירות הראשונה שנדר לאחר עשרים, שסתם נזירות שלושים יום, ואחר השלשים מגלה תגלחת טהרה ומביא קרבנותיו, וחוזר ומונה שמונים יום כדי להשלים המאה שנדר בסוף, ומגלה, ומביא קרבנותיו.

ו. נטמא בימי בנו ... סותר ... חדא נזירות אריכתא היא

נזיר²⁰ שנטמא בין בזדון בין בשגגה ואפילו טמאוהו עכו"ם באונס סתר הכל, ומגלה תגלחת טומאה ומביא קרבנות טומאה ומתחיל למנות ימי נזירות שנאמר (במדבר ו פסוק יב) והימים הראשנים יפלו פי טמא נזרו, ואפילו נטמא ביום מלאת ימי נזרו בסוף היום סתר הכל.

אמר²¹ הריני נזיר כשיהיה לי בן והריני נזיר כך וכך יום, והתחיל בנזירות שלו ואחר כך נולד לו בן, פוסק נזירות שלו, ומונה את של בנו ואחר כך חוזר ומשלים את שלו, והרי שתיהן בנזירות אחת, לפיכך אם נטמא בתוך

¹⁷ שבגמ' נשאר בספק. וכתבו התוס' דה"פ דביום הוולדו שמחו שמחה גדולה וביום מותו מסתמא רבו נזירים בישראל מחמת צער, ולכן איבעיא ליה דזה שאמר סתם כמשה בשבעה באדר איך כוונתו אם ליום הוולדו ושמחה קבל עליו, או ליום מיתתו ונזירות קבל עליו, ופשוט הוא דספק נזירות להקל. ערוך השולחן העתיד שם סעיף טו וכ"כ לקוטי הלכות שם

¹⁸ במאירי פי' ספק אחר שיכוון לומר על משה שמת בו ולא שתה יין בכל אותו היום כלומר שיום מותו ודאי לא נתעסק בצרכי גופו כלל הן שיכוון לומר כרוב ישראל ביום מיתתו ונצטערו ונתאבלו ולא שתו יין אינו כלום ואין כאן סרך נזירות.

¹⁹ רמב"ם שם הלכה ו וזהו בין לרמב"ם ובין לתוס' כיון שהכא שנותר שמונים יום לאחר העשרים תולים אנו שכוונתו להתחיל מיד ולהפסיק שהרי ישראל לו תגלחת שלושים יום לאחר ההפסקה.

²⁰ רמב"ם שם פרק ו הלכה ג

²¹ רמב"ם שם פרק ד הלכה ג

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת נויר

נזירות של בנו סותר הכל, נטמא אחר נזירות בנו כשהתחיל להשלים נזירותו אינו סותר אלא עד נזירות בנו, וי"א²² שטומאת נזירות שלו בין בתחלה בין בסוף סותר.

דף יד:

ז. נטמא בימי צרעתו ... סותר דהא בניזירות קאי

נטמא הנזיר בשאר טומאות ימי טומאתו עולין לו לחשבון נזירותו, ואינו סותר כלום, לפיכך נטמא במת בתוך ימי צרעתו²³, סותר את כל הקודמין, שהרי בניזירותו עומד ואף על פי שהוא טמא.

ח. נטמא ביום גידול שער ... אינו סותר

נטמא ביום²⁴ שלאחרי יום מלאת ימי נזרו, שהוא יום שראוי לגדל שער²⁵, אילו²⁶ גלח אחר מלאת, הרי זה אינו סותר כלום אף על פי שעדיין לא גלח, שהרי שלמה הנזירות וכל שנמפל לה.

ט. תגלחת לא מעכבת

²² השגות הראב"ד שם

²³ רמב"ם שם פרק ז הלכה י

²⁴ רמב"ם שם פרק ו הלכה ה

²⁵ התוס' פירשו פי' אחר שאם אמר הריני נזיר ל' יום וכשמנה כ' יום גילחוהו לסמים ובע"כ שצריך למנות עוד עשרה עד נזירותו ועוד כ' לגידול שיער ונטמא לאחר עשרה ימים שהם אינם מצד נזירותו אלא מפני גידול שיער, והלכתא כרב באיסורי ואינו סותר. אבל להרמב"ם הוה סתירה א"א לפרש כן ופשיטא דסותר הכל. והמפרש פי' כגון שקבל נזירות מאה יום וכשמנה שבעים נצטרע וכשנמטה גילח תגלחת לצרעת ועדיין נשאר מן הנזירות ל' יום לגידול שיער ונטמא ביום גידול שיער היינו ביום המאה, ואלו השלשים וודאי סותר, אבל השבועים שלפני הצרעת רב אמר אינו סותר דכבר שילם נזירותו והרמב"ם ס"ל כשנטמא ביום ל"א נתבאר דסותר שלשים דכל אחר מלאת סותר ל' אך אם נטמא ביום ל"ב והוא לא הביא קרבנותיו ולא גילח ביום ל"א מ"מ אינו סותר כלום שהרי שלמה הנזירות וכל שנמפל לה, כלומר זמן הגילוח והקרבנות ואין הגילוח מעכב, וקרי ליה יום גידול שיער דאם היה מגלח ביום ל"א הרי כבר ביום ל"ב היה מגדל שיער. ערוך השולחן העתיד הלכות נזירות סימן יז סעיף יג – טו

²⁶ עיין אור שמח שהבי גרס בדברי הרמב"ם אבל בערוך השולחן העתיד שם טז. גרס כגירסת הספרים או גילח אחר מלאת, הוא עניין בפ"ע והיינו שביום ל"א שהיה לו לגלח על הקרבנות גילחוהו לסמים בע"כ והוא עדיין לא הביא קרבנותיו ולא גילח ומ"מ אינו סותר. ומקור דין זה הוא בנייר [ל"ש ב] דמוקי לברייתא דתניא: נזיר שגילחוהו לסמים וכו' כגון שגלחוהו אחר מלאת ומני ר"א היא דאמר כל אחר מלאת סותר ז' ע"ש, ומפרש הרמב"ם דלר"א דס"ל תגלחת מעכבא סותר ז' אבל לרבנן דתגלחת אינה מעכבת אינו סותר כלל, והתוס' מקודם מסתפקים שם בזה אך מסקנתם כן הוא ע"ש.

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת נזיר

נזיר שהביא קרבנותיו²⁷ ולא גלה ראשו אין התגלחת מעכבת אלא שותה ומטמא לערב²⁸, שמשזרק עליו אחד מן הדמים הותר אף על פי שלא נתן על כפיו ולא הניף שכל דברים אלו למצוה ולא לעכב.

²⁷ רמב"ם שם פרק ח הלכה ה

²⁸ הנה צריך מובן הלשון מטמא לערב. ונראה דזה גמרא ערוכה (נזיר) דף י"ד (ע"ב) הכל מודים שאם קידש שער בדם אין לו תקנה בו, למצות גילוח, ופרש"י דלא היא מצות תגלחת בטהרה לעולם, שהרי אינו סותר, ואם יטמא תו אינו יכול לגלח פתח אוהל מועד, לכן כתב לערב, דננעלו דלתות העזרה, ותו לא יכול לקיים פתח אוהמ"ע, ולמחר הרי כבר עבר זמן אכילת שלמי נזיר, ולא יהיה יכול לשלח תחת הדוד כמצותו, לכן שפיר מותר לטמאות לכתחילה, ופשוט. ואולי סובר דפשטא דקרא דואחר ישתה הנזיר יין הוא אחר שגילח, רק דילפי מגז"ש, ופשטיה דקרא מורה על מצוה מן המובחר, דצריך להמתין אחר כל המעשים, היינו שיגלח פתח אוה"מ כמצותו, וכיו"ב מצאנו לר"י ור"ל דאמרי (מנחות ס"ח ע"א) אף בזמן שבהמ"ק האיר המזרח מתיר, והא דכתיב עד הביאכם למצוה, ופירשו רבותינו בתוס' פ"ק דמנחות (דף ה' ע"ב ד"ה האיר) דרק למצוה מן המובחר, ורק לכשננעלו דלתות העזרה, דתו אינו יכול לגלח כמצותו מותר לשתות יין, וזה יתכן, אבל הא דכתב רבינו ומטמא לערב הוא מוכרח, כמו שנתבאר, ויעוין בתוי"ט נזיר פ"ו (מ"ט) מש"כ בזה, והוא פשוט מאוד. אור שמח שם

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>